

Publicerad 2014-06-08 18:43 av Under ytan

Månen är död

Jag trodde inte något kunde göra så ont.

Som om jag långsamt skurits i småbitar, som om ett tåg krossat varje ben, sedan backat över mig igen.

Som om solen slocknat fast jag kan se att den lyser, som om månen dött tillsammans med mitt hjärta och stjärnorna slutat fungera.

Bara tanken på att behöva vakna ännu en dag, till fåglars läten som jag inte orkar höra och till ett ljus jag inte vill se, för att för mig är det inte verklighet, bara tanken är näst intill outhärdlig.

Jag trodde inte det kunde göra så ont att se dig le mot mig en sista gång, för att sedan vända dig om och tydligt visa att jag inte ens dög som andrahandsval.

Jag borde vara van, men om det är något man aldrig klarar av att vänja sig vid så är det att inte duga. Det gör bara lite ondare varje gång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Under ytan med Poeter.se id #40962 innehar upphovsrätten